

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

De III. Statie. Het hof van Annas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

DE III. STATIE.

Het hof van Annas.

Naer eenen swaren ende pijnelijc-
ken wegh comt voor Annas, al-
waer hy seer wreedelijck in sijn
H. Aenschijn wort gheslaghen.

B 7

GHE-

G H E B E D T.

Och hoe langhe sullen
 wy noch staen op de
 eere des wereldts /
 ende groot-achtin-
 ge ons selfs! O groo-
 ten Godt / die met
 soo menighe versmaetheydt ende
 lasteringhe tot Annas ghetrocken
 zyt / ende daer soo schandelijck ende
 groufsaemlijck aen uwe H. Wan-
 gen geslagen zyt. Wy bidden u in
 alder ootmoedigheyt / wilt ons
 volcomen gratie geben om alle te-
 gen-spraecke / schimpen ende onge-
 lijck dat ons ober-comt / lijdt same-
 lijck te verdraghen : op dat wy hier
 beginnen met alle liefde u te loben
 ende te danckē / ende hier namaels
 met alle de Heplighen in alle eeu-
 wen der eeuwen. Amen.

M E D I T A T I E.

Bereydinghe.

Eerste deel der Meditatie.

Neer de ghewoonelijcke be-
 reydinghe / ende u ghestelt
 heb-

hebbende in de reghenwoordig-
heydt Godts / recht u meyninghe
van u ghebedt te gaen doen al-
leenelijck om hem te behagen / soo
u gheleert is in de Bereydinge van
de eerst Meditatie / fol. 4.

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

AEnsiet daer naer / o Chri-
sten ziele / hoe dat soo saen
de woerde tyzammen de handt had-
den gheslaghen op uwen Saligh-
maker / ende hem hadden ghevan-
ghen sijn teer lichaem handelen-
de met de meeste woetheydt die sy
conden om hunne woaeck-gie-
righeydt te versaden / dat noch-
tans de saechtmoedighydt van u-
wen Verlosser soo groot was dat
hy hen seer lieffelijck heeft toe-
ghesproken om hun herte te ver-
mozwen / segghende : Ghy zijt met
sweerden ende wapenen tot my
ghecomen / als tot eenen dief / daer
ick nochtans daghelijcks by u
lieden was den volcke prekende
in den tempel / waerom en hebt
ghy

40 Den Bloedigen Bruydegom

ghy my als-dan niet ghevangen/
indien ghy die macht hadt; maer
dit is nu u wen tijdt/ende de macht
der duyfsteriffen / in welcken ick
u toe-laete dat ghy-lieden op my
volbzenght al wat u quaedt herte
verfierent kan / ende den duyfel
prince der duyfsteriffen u sal in-
blasen. Welcke macht ontfanghen
hebbende / hebben hem noch veel
vaster ghebonden ende ghecoozdt
om verferder hem te leyden nae
de stadt ten huysse van Annas / en-
de doen sy hem waren leydende /
komende aen de beke van Ce-
dron / soo hebben sy hem geworpen/
(wel vast-houdende die eynde van
hunne koozden) in dat water van
Cedron / ende soo is de Prophecie
volbzocht (Psal. 109.) dat hy van de
beke op den wegh drincken soude /
om daer nae sijn hooft te verhef-
fen; waer wyt hem getrocken heb-
bende nat/beslijcht/ende ver-noept/
hebben soo gheleydt / oft om beter
te segghen / ghedraeghen oft ghe-
slepyt naer het huys van Annas/
al-waer den boosen raedt der Sy-
nagoge

nagoghe vergadert was / verlan-
ghende nae den tijdt synder com-
ste om hem te moghen vernielen.
Ende ghebzacht wesende in hun-
ne teghenwoordigheyt / naer vele
schimpens ende spottens / ghe-
bzacht zijnde nae sijn Discipels
ende leerlinge / doen hy wijselijck
ende vromelijck gheantwoort had-
de / een bande soldaten heeft met
ghewapender handt met alle sijn
macht op sijn kaecke wozedelijck
gheslaghen / waer mede hy niet
alleene sijne ghebenedijt aenschijn
en heeft doen opswillen / maer oock
door het overbloedigh bloedt dat
ten tanden ende ter neusen upt-
sazonck / seer heeft misnaecht.

Consideratie oft over-legginghe
van't mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

In herte cloeck ghenoech / o
mijn ziele ! om uwe inwendi-
ghe ooghen weder te slaen op
dat alder onnosseste Lammeken /
jae op den Coninck der glorien /
op die onbegrijpelycke Godde-
lycke

42 Den Bloedigen Bruydegom

lijcke Majestejdt / die niet sijn ghesichte gheheel de wereldt doet beben / die ghy ghelaten hebt / soo vreesfelijk ghebonden tusschen de handen van die vreesfchende leeuwen ? Wat mondt soude konnen uytspzeken / wat verstandt soude konnen bezijpen / wat herte soude konnen vermoeden (o Almogende Godts Sone!) hoe die honden op u Goddelijcke Majestejt ghevallen zijn / nademael dat sy u soo dickmaels ghedreghet / soo neerstigh ghesocht / ende soo langhe naer desen tijdt verwachten hadden ? hoe onmenschelijck moeten sy ghehandelt hebben den ghenen naer wiens bloedt sy soo langhe ghedorst hadden. Alle die nijdighejdt / booshejdt / versmaethejdt / ende woethejdt / die sy van oberlanckis vergadert hadden / hebben sy nu teenemael op u volbracht. Maer aensiet hem eens / o mijn ziele / indien 't u herte kan verdraghen / die raesende Beeren overghelevert / verlaeten van alle menschen : siet / siet ghy dien niet
 die

dieijnen hals crom houdt niet
 sijn hoorde / ende dien anderen die
 sijnen baert vast houdende / hem
 doet gapen / om het ghewelt dat
 dien anderen grooten beul doet
 van sijn hant teghen trecken / al
 oft hy hem wilde op-heffen met
 sijn hant : is't oock moghelijk!
 maer siet dien anderen schelm /
 die heft sijne buyst op om sijn
 aenschijn te slaen. Maer H. En-
 ghelen hoe condy dat verdraghen!
 't is my onmoghelijk dit meer
 te aensien sonder beswijcken. Is
 het oock om sien mijnen Heere/
 mijnen Godt / den Schepper des
 wereltes / den lebenden Godts
 sone / comende om de menschen te
 verlossen van sijn eyghen creatu-
 ren ghevanghen als eenen dief/
 oft moordenaer / nauwe ghebon-
 den als een wilde wzeede beeste/
 jae soo nauwe / dat het bloedt ter
 naghelen upt springht / van den
 eenen ghesloten / van den eenen
 begecht / van d'ander bespoghen /
 van elck gheslaghen / van al ghe-
 trocken. Ick moet vertreecken / ick
 soude

soude

44 Den Bloedigen Bruydegom

soude sterben / moest ick dit lang-
gher aensien. Maer soude ick oock
konnen in mijn herte binden van
hem te verlaeten. O neen ick / och
neen / dat ware al te ontrouwich-
ghedaen ; gaet / loopt / doet dat ghy
kondt / staet in't midden / doet u
beste om hem te verlossen. Ick
gaen. Maer wat doen ick? wil
ick sijn lijden vermeerderen ghe-
lijck **S.** Peeter heeft ghedaen /
slaende met den sweerde / waerom
sy hem nu noch meerder woedit-
hepdt aendoen?

Affectie ende verweckinge vanden
wille tot liefde ende danck-
baerheyt.

Vierde deel der Meditati.

Ick neme dan mijnen laetsten
toeblycht tot u / o hemelschen
Vader. Mensiet toch nu / ende
verlost uwen eenighen bemin-
de Sone / met soo vreesfelic-
ke benautheden bevangen / met
soo vele groutwelijcke tormenten
omringhelt / hoe kan toch u Va-
derlijck herte verdraeghen van
hem

hem soo schroomelijck te sien han-
 delen sonder hem te helpen. **O**
Dader! Dader / hoe hebdy hem
 toch konnen verlaeten? zijn dan
 de inghewanden van u Dader-
 lijcke barmhertighepdt teghen
 uwen Sone ghesloten? 't schijnt
 teghen alle redene te wesen. Wat
 soozte van liefde is dit / dat om
 my ondanckbaerighen boosen son-
 daer te helpen / ghy uwen lief-
 sten Sone laet inde tormenten?
 wat vrennde liefde is dat / dat om
 den sondighen mensch te verlossen
 ghy uwen Sone soo doet versma-
 den? wat reden / dat om my te ver-
 lossen van de doodt / uwe slaete /
 ghy lebert in de doodt uwen lief-
 sten Sone / op hem legghende al
 mijn sonden / van hem epschende
 al mijn schuldt / op hem wrekende
 al mijn booshepdt? Ick bidde te
 bergheefs / ick en werde niet ver-
 hoort / daer en comt geenen troost.
 Raedemael dan! o mijn ziele / dat
 van dese sijde gheen hope en is /
 ende dat Godt den Dader u soo
 bemint / dat hy liever sijnen Sone
 inde

46 Den Bloedigen Bruydegom

in de tozimenten siet / dan dat hy
u soude verliesen / ende dat den
Sone uwe Salighmaecker u soo
groote affectie dzaeght / dat om u
tot sijne liefde te verwoecken / hy al
dese tozimenten gheerne wilt lijden/
soudt ghy noch wel soo ondanc-
baer konnen wesen van hem niet
te beminnen / van hem te ver-
heten / van hem te verlaeten / om te
volghen u quaede ghenegenthe-
den / u oude sonden / des werelts
ijdelheyt? gheensins niet / en be-
taelt immers niet sulck eene on-
sprekelijke liefde / met sulcke eene
onberdzaeghelijke ondancbaer-
heyt / seght een eeuwoigh adieu
aen alle ijdelheyt ende boosheyt/
ende houdt u vast aen die opper-
ste liefde / ende waerheyt / die in
haer alle weelden des werelts
besluyt / die uwen Salichmaeker
u soo diere is coopende / en waer
toe hy u soo lieffelijck is nooden-
de / hem danckende van sijn liefde/
ende u selven hem op-offerende/
tot een clepne bekenentisse.

DEN

DEN WEGH.

CHristus Iesus is van Annas tot Cayphas versmadelijck gheleydt, lancks eenen wegh van drie hondert ende dertigh treden.

